

Малахава І.А., выкладчык

МАСТАЦКАЯ ДЗЕЙНАСЦЬ ЯК СРОДАК ТВОРЧАГА РАЗВІЦЦЯ АСОБЫ

У творчым развіцці і самарэалізацыі кожнай асобы значная роля належыць мастацкай дзейнасці ў розных яе відах і жанрах. Назапашаныя факты, назіранні даследчыкаў, даныя, атрыманыя вучонымі розных краін, дазваляюць лічыць, што мастацкая дзейнасць дзіцяці, дабратворна адбіваецца на развіцці інтэлектуальных і творчых здольнасцей. Значыць, далучэнне да мастацтва неабходна не само па сабе, а ў якасці перадумовы аднаго з магутнейшых сродкаў уздзяння на станаўленне асобы.

Працэс мастацкага выхавання ўяўляе сабой збалансаванае спалучэнне трох асноўных відаў мастацкай дзейнасці - знаёмства з мастацкімі творамі (спажыванне мастацтва), набывання мастацказнаўчых ведаў і непасрэдна мастацкай творчасці. У вызначаным кантэксце пад мастацкай дзейнасцю мы разумеем асобую форму творчай, прадуктыўнай дзейнасці па законах прыгажосці ў розных відах мастацтва, якая адказвае патрабаванням эстэтычнага выхавання і адукацыі і ў канчатковым выніку накіравана на выхаванне гарманічнай асобы. Удзел дзіцяці ў мастацкай дзейнасці прадугледжвае развіццё актыўнасці,

самастойнасці мыслення, уяўлення, выхаванне эмацыянальнай і
вэлявой сферы ў працэсе зносі з мастацтвам. Набыццё ведаў,
развіццё ўменняў і навыкаў у галіне мастацкай дзейнасці
ажыццяўляецца з улікам фарміравання патрэбнасці і праяў-
лення здольнасці самастойна вырашаць творчыя задачы, што
актывізуе крэатыўны патэнцыял асобы.

Такім чынам, вынікі зносі чалавека з мастацтвам можна
разглядаць не толькі як крыніцу абуджэння здольнасці ўспры-
маць і ствараць прыгожае, але і глыбей: мастацтва можна
трактаваць як сродак развіцця не толькі спецыфічнай, але і
універсальнай творчай здольнасці, якая можа быць выкарыстана
ў любой сферы чалавечай дзейнасці і пазнання - у навды, у
палітыцы, у побыце і г. д. Усё гэта дазваляе меркаваць аб
існаванні магчымасці пераносу творчых здольнасцей з аднаго
віду дзейнасці на другі. Падобная магчымасць (пераносіць веды
і ўменні ў новую сітуацыю) дазваляе акцэнтаваць увагу педа-
гогаў на пераважным развіцці выяўленых творчых якасцей
асобы ў той ці іншай дзейнасці. Так, веды і навыкі, набытыя ў
працэсе мастацкай творчасці, чалавек можа пераносіць у
працоўную, вучэбную, сацыяльную дзейнасць, сферу быту і
зносі.

Значыць, далучэнне дзяцей да мастацтва будзе стымуля-
ваць развіццё ўсіх здольнасцей у поўнай меры, таму што
мастацкая дзейнасць выступае, з аднаго боку, як сродак
актывацыі і ўмацавання ўласцівасцей і здольнасцей, неабход-
ных у другіх відах дзейнасці, з мастацтвам не звязаных, з другога
- як спецыфічная форма пазнання рэчаіснасці, неад'емная частка
мастацкай культуры, без авалодання якой немагчыма плённае
развіццё асобы (як агульнае, так і спецыяльнае). Паколькі
мастацтва - свосасаблівая мадэль чалавечай культуры, канцэн-
траванае выяўленне ідэалу эпіхі, настолькі далучэнне да
мастацкіх канцоўнасцей садзейнічае развіццю патрэбнасці ў
актыўнай дзейнасці па законах прыгажосці. Гэта патрэбнасць у
практычным дзеянні найбольш поўна рэалізуецца ў мастацка-
творчай дзейнасці галоўным чынам таму, што ў працэсе апаніраван-
ня:

а) развіваецца крэатыўнасць як агульная універсальная

здольнасць да творчасці, неабходная для паспяховай рэалізацыі кожнай прадуктыўнай дзейнасці;

б) уяўляецца сутнасць працэсу стварэння мастацкага твора, яго глыбінных ідэй;

в) павышаецца ўзровень духоўнай культуры асобы;

г) удасканальваюцца маральна-эстэтычныя якасці асобы ў выніку зносін з шэдэўрамі сусветнага мастацтва;

д) больш эфектыўна і плённа ажыццяўляецца працэс самаразвіцця, самавыхавання і самаактуалізацыі асобы дзіцяці. Таму чым раней дзіця зможа ўдзельнічаць у мастацкай дзейнасці розных відаў і жанраў, тым больш якасна будучы развівацца яго творчыя здольнасці.